

ע"פ 9180/16 - פרדי מליק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
ע"פ 9180/16 - ג'

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: פרדי מליק

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה מטעם המבקש מתאריך 03.01.2017 ליציאה
מן הארץ; תגובת מטעם המשיבה מתאריך
03.01.2017; בקשה לשינוי תאריכי יציאה לחו"ל
מטעם המבקש מתאריך 05.01.2017

בשם המבקש: עו"ד אירית באומהורן

בשם המשיבה: עו"ד סיגל בלום

החלטה

1. לפני בקשתו של המבקש להתיר את יציאתו מן הארץ החל מתאריך 12.01.2017 עד לשובו בתאריך
19.01.2017.

להלן אביא את הנתונים הדרושים להכרעה.

רקע

2. בתאריך 12.04.2016 בית המשפט המחוזי בחיפה הנכבד (כב' השופטת ד' סלע) הרשיע את המבקש
במסגרת ת"פ 61784-01-13, בעבירות הבאות: לקיחת שוחד - עבירה לפי סעיף 290 לחוק העונשין, התשל"ז-1977

(להלן: החוק); שידול למתן שוחד - עבירה לפי סעיפים 291 ו-30 לחוק, ומרמה והפרת אמונים - עבירה לפי סעיף 284 לחוק.

3. בתאריך 06.10.2016 בית המשפט המחוזי הנכבד גזר את עונשו של המבקש, והשית עליו את העונשים הבאים: 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי תקופת מעצרו. מאסר על תנאי למשך 15 חודשים, לבל יעבור על אחת העבירות בהן הורשע למשך 3 שנים, וקנס בסך 150,000 ש"ח, או 10 חודשי מאסר תמורתו.

4. בתאריך 09.11.2016 - לבקשת המבקש ובהסכמת המשיבה - בית המשפט המחוזי הנכבד הורה על עיכוב ביצוע רכיב המאסר עד לתאריך 05.12.2016.

5. בתאריך 27.11.2016 המבקש הגיש לבית משפט זה ערעור על פסק דינו של בית משפט המחוזי הנכבד. בד בבד הוגשה גם בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין.

6. בתאריך 04.12.2016 במסגרת דיון שהתקיים בפני בבקשה לעיכוב ביצוע - המשיבה נתנה את הסכמתה לעיכוב ביצוע רכיב המאסר, וזאת עד למועד דיון ההמשך בבקשה לעיכוב ביצוע, שקבוע לעת הזו לתאריך 02.02.2017. לפיכך הוריתי על עיכוב ביצוע רכיב עונש המאסר שהושת על המבקש עד למועד האמור, וכן קבעתי כי כל התנאים המגבילים שהושתו על המבקש בבית המשפט המחוזי הנכבד "לרבות צו עיכוב היציאה מן הארץ" (ראו: שם, פסקה 4) - יישארו בעינם. בנוסף הוריתי למבקש להפקיד את דרכונו במזכירות בית משפט זה. ביני לביני הגישה באת-כוח המבקש את נימוקי הערעור המפורטים בערעור (שלא הוגשו קודם לכן).

7. בתאריך 18.12.2016, לבקשת המבקש ובהסכמת המשיבה, הוריתי גם על עיכוב ביצוע רכיב הקנס, וזאת עד למועד הדיון הקרוב בבקשה לעיכוב ביצוע הנ"ל.

8. בתאריך 03.01.2017 המבקש הגיש בקשה ליציאה מן הארץ במועדים קרובים. עוד באותו היום המשיבה הגישה את התנגדותה לבקשה. בתאריך 05.01.2017 המבקש הגיש בקשה לשינוי מועדי היציאה מן הארץ, היא הבקשה שלפני.

טענות הצדדים

9. בבקשתו העדכנית המבקש עותר לאפשר לו לצאת את הארץ לרומניה החל מתאריך 12.01.2017 ועד לתאריך 19.01.2017, וזאת, לפי הנטען, כדי שיוכל לנהל ברומניה מו"מ בשליחותה של חברה מסוימת, שכישוריו נדרשים לה. המבקש מדגיש כי הסכום שישולם לו, בעבור הנסיעה ופעילותו במסגרתה צפויים לסייע לו לשפר את המצב הכלכלי הקשה שאליו נקלעו הוא ובני משפחתו. המבקש טוען גם כי אין בכוונתו להימלט מהארץ, שכן לטענתו מרכז חייו מצוי בישראל. בתוך כך נאמר כי קיים קשר מיוחד בין המבקש לבני משפחתו, וכי המבקש התחיל בסדרה של טיפולים רפואיים, נוכח בעיה בריאותית מסוימת, המחייבת אותו לקבל המשך טיפול בארץ. עוד נטען כי המבקש היה משוחרר בכל הליך ניהול משפטו וכי הוא עמד בתנאים המגבילים שהוטלו עליו בבית המשפט המחוזי הנכבד והתייצב, כנדרש,

לכל הדיונים. המבקש טוען גם כי הפקיד בבית המשפט המחוזי 25,000 ש"ח להבטחת התייצבותו, וכי נוכח מצבו הכלכלי - אין באפשרותו לבצע הפקדה נוספת. עם זאת המבקש הציע את שני אחיו כערבים.

10. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי המבקש לא הצביע על נסיבות חריגות המצדיקות יציאה מן הארץ בשלב זה של ההליך. לטענת המשיבה, לצד הסיכון להימלטות מן הדין, עומד החשש לפגיעה באמון הציבור, ולשיטת דברים אלה נכונים ביתר שאת, שעה שמדובר באדם שהורשע בעבירות שביסודן עומדת פגיעה באמון הציבור.

דיון והכרעה

11. לאחר עיון בבקשה ובתגובת המשיבה לה - הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות, וזאת מן הטעמים שיובאו מיד להלן.

12. בפסיקתו של בית משפט זה, התגבשה הלכה, לפיה כאשר אדם הורשע ודינו נגזר לעונש מאסר הרי שאף אם ריצוי עונשו עוכב עד להכרעה בערעור - ככלל לא יותר לו לצאת מן הארץ, אלא במקרים חריגים ונדירים, דוגמת: צורך אנושי מיוחד, טיפולים רפואיים דחופים, או אילוץ כבד משקל אחר (ראו למשל: ע"פ 5307/09 דיוויס נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (30.07.2009); בש"פ 6060/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה ז' (23.08.2010); ע"פ 3506/13 הבי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (05.11.2013) להלן: (ענין הבי) ; ע"פ 3164/14 פן נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (18.05.2014); ע"פ 4301/15 פינטו נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (06.08.2015)), טעם הדבר נעוץ, בין היתר, בסכנה האינהרנטית הקיימת להימלטות מן הדין, אם תותר יציאה לחו"ל של מי שעתיד לרצות עונש מאסר ממושך. מעבר לכך בפסיקה נקבע כי יציאה לחו"ל לצרכי עסקים איננה עולה, לרוב, כדי מקרה נדיר ומיוחד המצדיק חריגה מן הכלל (ראו: ע"פ 8465/15 בן זקן נ' מדינת ישראל (17.07.2016)).

13. ההלכות הנ"ל ישימות לענייננו, שכן על המבקש הושתה תקופת מאסר ממושכת יחסית של 36 חודשים לריצוי בפועל ומכאן שקיים סיכון אינהרנטי להימלטות. התרת יציאתו עלולה גם לפגוע בהרתעה ויש בה בנסיבות אף משום מסר חברתי שלילי לגבי משמעותה של הרשעה (ראו: ענין הבי, פסקה 9).

14. נוכח כל האמור לעיל - הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"א בטבת התשע"ז (09.01.2017).

ש ו פ ט